Datorlaboration 3

Måns Magnusson

February 14, 2014

Instruktioner

- Denna laboration ska göras en och en.
- Det är tillåtet att diskutera med andra, men att plagiera eller skriva kod åt varandra är **inte** tillåtet.
- Utgå från laborationsfilen som går att ladda ned här
- Laborationen består av två delar:
 - Datorlaborationen
 - Inlämningsuppgifter
- Innan du lämnar in laborationen:
 - 1. Starta om R-Studio eller rensa den globala miljön (Global environment) med rm(list = ls()).
 - 2. Ladda in funktionerna i R med source.
 - 3. Kontrollera att inget annat än funktionerna laddas in.
 - 4. Testa att funktionerna fungerar en sista gång.
- Deadline för labben framgår på kurshemsidan

Programming i R

Contents

-	Vill	korssatser
2	Loo	par
	2.1	for - loopar
	2.2	Nästlade for-loopar
	2.3	while loopar
	2.4	Kontrollstrukturer för loopar

Part I

Datorlaboration

1 Villkorssatser

1. Villkorssatser används för att kontrollera flödet i programmeringen på ett smidigt sätt. Skapa if-satsen nedan. Pröva att ändra värdet på **x** på lämpligt sätt och se hur resultatet av if-satsen ändras.

```
# if-sats:
x <- -1000
if (x < 0) print("Hej!")

[1] "Hej!"</pre>
```

2. För att kunna göra fler beräkningar i en if-sats måste { } användas. Kör koden nedan. Ändra värdet av x.

```
x <- -20
if (x < 0) {
    print("Negativt x")
    a <- pi + 23
    print(a)
}

[1] "Negativt x"
[1] 26.14</pre>
```

3. Testa nu att köra följande if else-sats (testa med olika värden för x)

```
if (x < 0) {
    print("Negativt x")
    a <- pi - 23
    print(a)
} else {
    print("Positivt eller noll")
    a <- pi + 23
    print(a)
}</pre>
```

4. Testa nu att köra en if - else if - else - sats med flera nivåer:

```
if (x == 0) {
    print("x <U+00E4>r noll")
} else if (x < 0) {
    print("x <U+00E4>r negativ")
} else {
    print("x <U+00E4>r positiv")
}
```

- 5. Skapa variabeln cool_kvinna. Skapa en if else if else sats som skriver ut födelseåret för följande kvinnor (och ta er lite tid att läsa om dem på Wikipedia):
 - (a) Amelia Earhart
 - (b) Ada Lovelace
 - (c) Vigdis Finnbogadottir
 - (d) Alice Walker
- 6. Gör om uppgift 5 men använd nu switch() istället för if else if else.

2 Loopar

2.1 for - loopar

1. En for-loop har ett loop-element och en loop-vektor. I koden nedan är i loop-elementet och 1:10 är vektorn som loopas över. Testa att köra koden. Testa att ändra 1:10 till 1:5 och 5:1. Vad händer nu? Testa att använda loop-vektorn seq(1, 6, by=2)

```
for (i in 1:10) {
    x <- i + 3
    print(x)
}</pre>
```

- 2. Skriv en for-loop som skriver ut texten Övning ger färdighet 20 gånger.
- 3. Testa nu att köra koden nedan. Vad händer? Testa att ändra på vektorn minVektor till lämplia värden. Vilka värden ska minVektor ha om du vill bara skriva ut de tre sista orden?

```
minaOrd <- c("campus", "sal", "kravall", "tenta", "senare", "konjunktur")
minVektor <- 1:5
for (i in minVektor) {
    print(minaOrd[i])
}</pre>
```

- 4. Skriv en for-loop som skriver ut alla heltal som är jämt delbara med 13 som finns mellan 1 och 200. [Tips! ?%]
- 5. Skriv en for-loop som loopar över varje rad i matrisen A (se nedan). För varje rad ska medelvärdet beräknas. Skapa en text-sträng på formen På rad i är medelvärdet x, där i är radnummret och x är medelvärdet för just den raden. För att se om du gjort rätt: Rad 8 ska ha medelvärdet 23. [Tips! använd paste() för att skapa text-strängarna.]

```
A <- matrix(1:40, nrow = 10)
```

6. Kombinera en for-loop och villkorssats:

Skriv en for-loop som skriver ut alla heltal som är jämt delbara med 3 som finns mellan 1 och 200. Förutom att skriva ut dessa tal ska de även sparas i en vektorn delatMedTre. Men bara de tal som är udda ska vara med. Använd en villkorssats för att göra den förändingen. Om ett av talen är jämt, så skriv ut texten 'Intresserar mig inte'' till skärmen. (Tips! ?%%)

2.2 Nästlade for-loopar

1. Följande kod är ett exempel på en nästlad loop. Vad gör koden? Implementera denna kod.

```
A <- matrix(1:4, ncol = 2)
B <- matrix(5:8, ncol = 2)
C <- matrix(rep(0, 4), ncol = 2)
for (i in 1:2) {
    for (j in 1:2) {
        C[i, j] <- A[i, j] + B[i, j]
    }
}</pre>
```

2. Ändra koden ovan för matriser som är av storlek 3×3 . Testa med följande två matriser:

```
A <- matrix(1:9, ncol = 3)
B <- matrix(10:8, ncol = 3)
```

3. Ändra koden igen koden för två godtyckligt stora matriser. [Tips! dims()]

2.3 while loopar

1. En while-loop loopar så länge villkoret är sant och inte ett bestämt antal gånger som for-loopar. Testa koden nedan med några olika värden på x.

```
x <- 1
while (x < 10) {
    print("x is less than 10")
    x <- x + 1
}</pre>
```

2. Om inte while-loopar skrivs på rätt sätt kan de loopa i "oändlighet". Vad är viktigt att tänka på i syntaxen när while-loop används för att undvika detta?

Obs! Om du testar koden nedan vill du nog avbryta.

I R-studio: trycka på stop-knappen i kanten på console - fönstret eller med menyn "Tools"-¿"Interrupt R".

Om du kör vanliga R: tryck "ctrl+C" .

```
x <- 1
while (x < 10) {
    print("x is less than 10")
    x <- x - 1
    print(x)
}</pre>
```

- 3. Skriv en while loop som skriver ut alla jämna tal mellan 1 och 20.
- 4. I datorlaboration 1 skapades en funktion för att approximera talet e genom olika stora värden på N:

$$e = \sum_{n=0}^{N} \frac{1}{n!}$$

Skapa en variabel du kallar tol som du sätter till 0.001. Skapa en while loop som börjar vid N=1 och ökar N med 1 till dess att skillnaden mellan approximationen av e och $\exp(1)$ är mindre än variabeln tol. Hur stort måste N vara för att felet på approximationen är mindre än 0.001, mindre än 0.00001?

2.4 Kontrollstrukturer för loopar

1. Nedan är ett exempel på kod som använder kontrollstrukturen next. Denna kontrollstruktur för loopar kan vara mycket bra för att hoppa över beräkningar senare i loopen. Det är ett sätt att innan loopen kör igång, pröva om denna iteration behöver eller ska beräknas.

Vad gör denna kod? Varför används next() här? Pröva att ta bort next och se vad som händer.

```
myList <- list("Hej", 3:8, "Lite mer text", "och lite nuffror", 4:12)
for (element in myList) {
    if (typeof(element) != "integer") {
        (next)()
    }
    print(mean(element))
}</pre>
```

- 2. I uppgift 4 on page 4 användes en for loop för att skriva ut alla tal som är delbara med 13 mellan 1 och 200. Använd nu next för att uppnå samma resultat.
- 3. På samma sätt som next kan användas för att begränsa vissa beräkningar kan break avsluta en for-loop när exempelvis en beräkning är tillräckligt bra. Det blir då en form av while loop fast med ett begränsat antal iterationer. while loopen i uppgift 1 på sida 5 kan på detta skrivas om med break på följande sätt. Pröva denna kod och experimentera lite med x. När vill du använda en while-loop och när en for-loop med break?

```
x <- 1
for (i in 1:10) {
   if (x > 5)
        break
   print("x is less than 5")
   x <- x + 1
}

[1] "x is less than 5"
[1] "x is less than 5"</pre>
```

4. Pröva nu att på samma sätt konvertera din while loop i uppgift 4 på sida 5 till en for-loop med break.

Part II

Inlämningsuppgifter

Tips!

Inlämningsuppgifterna innebär att konstruera funktioner. Ofta är det bra att bryta ned programmeringsuppgifter i färre små steg och testa att det fungerar i varje steg.

Ett förslag på hur du kan angripa problemet är att:

- 1. Lös uppgiften med vanlig kod direkt i R-Studio (precis som i datorlaborationen ovan) utan att skapa en funktion.
- 2. Testa att du får samma resultat som testexemplen.
- 3. Implementera koden du skrivit i 1. ovan som en funktion.
- 4. Testa att du får samma resultat som i testexemplen, nu med funktionen.

Varje uppgift kan ge flera poäng så även om du inte lyckas med alla delar i en funktion kan du få poäng.

Uppgift 1: BMI

Skriv en funktion som du kallar bmi() med argumenten bodyHeight och bodyWeight. Funktionen ska beräkna BMI på följande sätt:

$$\texttt{bmi(bodyWeight,bodyHeight)} = \frac{\texttt{bodyWeight}}{\texttt{bodyHeight}^2}$$

och returnera värdet. Om bodyHeight och/eller bodyWeight är mindre eller lika med 0 ska funktionen varna att den aktuella variabeln är mindre eller lika med 0 och att resultatet inte är meningsfullt:

```
bodyWeight is not positive, calculation is not meaningful eller
bodyHeight is not positive, calculation is not meaningful
Testa med olika värden för bodyLength och bodyWeight.
```

Här är ett textexempel på hur funktionen ska fungera:

```
bmi(bodyWeight = 95, bodyHeight = 1.98)
[1] 24.23
myBMI <- bmi(bodyWeight = 95, bodyHeight = 1.98)
myBMI
[1] 24.23
bmi(bodyWeight = 74, bodyHeight = -1.83)
Warning: bodyHeight is not positive, calculation is not meaningful
[1] 22.1
bmi(bodyWeight = 0, bodyHeight = 1.63)
Warning: bodyWeight is not positive, calculation is not meaningful
[1] 0
bmi(bodyWeight = -73, bodyHeight = 0)
Warning: bodyWeight is not positive, calculation is not meaningful
Warning:
          bodyHeight is not positive, calculation is not meaningful
[1] -Inf
suppressWarnings(bmi(bodyWeight = -73, bodyHeight = 0))
[1] -Inf
```

Uppgift 2: Matrismultiplikation

En central del inom den linjära algebran är matrismultiplikation, d.v.s. att multiplicera två matriser med varandra. Du ska nu skapa en funktion kallad myMatrixProd() med argumenten A och B som multiplicerar två matriser med varandra på följande sätt:

$$ext{myMatrixProd(A, B)} = \mathbf{A} \cdot \mathbf{B}$$

Om dimensionerna inte gör det möjligt att multiplicera matriserna ska funktionen stoppas och returnera felmeddelandet Matrix dimensions mismatch. Observera att det inte är tillåtet att använda R:s funktion för matrismultiplikation %*%. Du får dock använda den för att generera fler testfall för att testa att din funktion räknar rätt.

De steg funktionen kan gå igenom är följande:

- 1. Pröva om dimensionerna av matris \mathbf{A} och \mathbf{B} innebär att de kan multipliceras med varandra, stoppa annars funktionen och returnera felmeddelandet.
- 2. Skapa en ny matris (ex. kallad C) med de dimensioner som produkten av A och B har.
- 3. Loopa över elementen i **C** och räkna ut varje element för sig. [**Tips!** Här kan du använda din kod från uppgift 3 i datorlaboration 1]

Här är textexempel på hur funktionen ska fungera:

```
matX <- matrix(1:6, nrow = 2, ncol = 3)
matY <- matrix(6:1, nrow = 3, ncol = 2)
myMatrixProd(A = matX, B = matY)
     [,1] [,2]
[1,]
       41
            14
[2,]
             20
       56
myMatrixProd(A = matY, B = matX)
     [,1] [,2] [,3]
      12
             30
\lceil 1. \rceil
                  48
[2,]
             23
                  37
[3,]
             16
myMatrixProd(A = matX, B = matX)
Error: Matrix dimensions mismatch
```

Uppgift 3: Den babylonska metoden för att approximera kvadratrötter

En algoritm för att approximera kvadratroten ur ett tal är den så kallade babylonska metoden, en metod som flera säkert känner igen från gymnasiet. Metoden, som är ett specialfall av Newton-Raphsons metod, kan beskrivas på följande sätt:

- 1. Starta med ett godtyckligt förslag på kvadratroten, kallat r_0
- 2. Beräkna ett nytt förslag på roten på följande sätt:

$$r_{n+1} = \frac{r_n + \frac{x}{r_n}}{2}$$

3. Om $|r_{n+1} - r_n|$ inte har uppnått godtycklig nogrannhet: gå till steg 2 igen.

Implementera denna algoritm som en funktion i R. Funktionen ska heta babylon() och argumenten x, init och tol. x är talet för vilket kvadratroten ska approximeras, init är det första förslaget på kvadratroten och tol är hur stor noggrannhet som ska krävas.

Funktionen kan implementeras antingen som en for - loop med break eller en while loop. Funktionen ska returnera en lista med två element, rot och iter (båda numeriska värden). I elementet rot ska

approximationen av kvadratroten returneras och i elementet iter ska antalet iterationer returneras.

Här är textexempel på hur funktionen ska fungera:

```
babylon(x = 2, init = 1.5, tol = 0.01)
$rot
[1] 1.414
$iter
[1] 2
sqrt(2)
[1] 1.414
babylon(x = 3, init = 2, tol = 1e-06)
$rot
[1] 1.732
$iter
[1] 4
sqrt(3)
[1] 1.732
babylon(x = 15, init = 1.5, tol = 0.01)
$rot
[1] 3.873
$iter
[1] 5
sqrt(15)
[1] 3.873
```

Nu är du klar!